

конкурентами. У суб'єктів, які складають звітність за МСФЗ, значно зростає можливість залучити додаткові джерела капіталу та партнерів по бізнесу, які допоможуть забезпечити економічне зростання і процвітання. У свою чергу суб'єкти, використовуючи МСФЗ, мають доступ до інформації про фінансовий стан потенційних партнерів, що слугує додатковим інструментарієм при їх виборі.

Отже, поступове поетапне запровадження МСФЗ дозволить залучити іноземних інвесторів і розширити експортні можливості України, що, своєю чергою, забезпечить вихід із кризи та майбутнє процвітання економіки.

Література.

1. Методичні рекомендації з трансформації фінансової звітності українських підприємств у фінансову звітність за МСБО. Рішення Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку рішення 185 №112 від 01.04.2003 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.uazakon.com/document/fpart96/idx96465.htm>.

2. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверд. Наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://minfin.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=366774&cat_id=363499.

3. Ловінська Л.Г. Державне регулювання бухгалтерського обліку в Україні: мета і сфера впливу / Л.Г. Ловінська // Фінанси України. – 2012. – № 4. – С. 56-66.

ОРГАНІЗАЦІЙНО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ ФОРМУВАННЯ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

Сікєтіна Н.Г., студентка,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка*

В умовах ринкової економіки, коли активізувались питання виживання підприємств у конкурентній боротьбі та забезпечення їх платоспроможності, підвищується роль управління діяльністю

**Науковий керівник – Рижикова Н.І., д.е.н., доцент*

підприємств в прийнятті оптимальних рішень, в основі яких зосереджена техніко-економічна інформація щодо випуску продукції, витрат на її виробництво і рівня цін по її реалізації.

Однією з найважливіших і найскладніших проблем для підприємницьких структур є потреба вибору найкращого варіанту управління витратами в системі стратегічного розвитку підприємства.

Саме вибір найкращого варіанту управління витратами є важливою умовою успішної діяльності підприємств, що дає змогу досягти оптимального рівня витрат виробництва, внаслідок чого зростає конкурентоздатність продукції та стає реальним досягнення довгострокового економічного зростання підприємств.

Облік дає змогу підприємству провести аналіз його стану, визначити виробничі витрати і валовий доход, норму рентабельності як для господарства в цілому, так і для окремих його галузей. Дані обліку дають змогу скласти фінансову звітність і допомагають виявити слабкі сторони виробничої діяльності, визначити підходи при вирішенні управлінських проблем.

Дослідження теоретичних основ та практичного застосування різних систем управління витратами знайшли своє відображення в працях вітчизняних вчених: К. Ларіонової, С. Лабунська, Т. Маренич, О. Орлова, Т. Примака, Н. Рижикової, С. Стукова, В. Суржика, Л. Хлапенова, Ю. Цал-Цалка, М. Чумаченка та ін.

У відповідності до НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [1] витрати – це зменшення економічних вигод у вигляді вибуття активів або збільшення зобов'язань, які призводять до зменшення власного капіталу (за винятком зменшення капіталу за рахунок його вилучення або розподілу власниками) за звітний період.

Витрати відображаються в бухгалтерському обліку одночасно зі зменшенням активів або збільшенням зобов'язань.

П(С)БО 16 «Витрати» [2] визначає методологічні засади формування в бухгалтерському обліку інформації про витрати підприємства та її розкриття у фінансовій звітності.

До витрат, зумовлених зменшенням активів, належать: вартість матеріальних цінностей, використаних на виробництво продукції, ремонт необоротних активів, на адміністративні та соціально-культурні цілі; вартість реалізованих оборотних матеріальних активів; залишкова вартість ліквідованих (списаних) необоротних матеріальних та нематеріальних активів, які визнані непридатними для використання; залишкова вартість реалізованих необоротних активів, переведених до груп вибуття; вартість списаних оборотних матеріальних активів; втрати від знецінення запасів; нестачі запасів (сировини, комплектуючих виробів, готової продукції, товарів тощо); списання сумнівної та безнадійної дебіторської заборгованості, у сумі, що перевищує сформований резерв сумнівних боргів; вартість переданих активів на безоплатній основі тощо.

До витрат, що збільшують зобов'язання, належать: нарахування: заробітної плати працівникам підприємства; податків, зборів та обов'язкових платежів; відрахування на обов'язкове і добровільне страхування; нарахування орендної плати, комунальних послуг, витрат зв'язку; зобов'язання за послуги сторонніх організацій (юридичні, аудиторські, консультаційні, медичні, рекламні); відсотки за фінансовими операціями тощо.

Задача формування витрат полягає в такому визначенні і взаємному узгодженні чинників, які впливають на витрати, при яких заданий об'єм продукції буде вироблений з мінімальними витратами. Система обліку витрат – це система обліку, яка забезпечує калькуляцію і контроль собівартості об'єктів витрат. На першій стадії витрати групуються по однорідних елементах. Потім вони відносяться до відповідних об'єктів витрат. При цьому прямі витрати можуть бути віднесені до об'єктів витрат на основі первинних документів, а непрямі витрати розподіляються між об'єктами витрат пропорційно величині певного чинника.

Отже, теорія витрат істотно розширює і узагальнює спеціальний технічний аспект теорії виробництва і в свою чергу представляє інтерес для підприємства. Її вибір системи виробничого обліку залежить від технології і організації виробництва.

Література.

1. НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності». Наказ Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. № 73 [Електронний ресурс]. – http://minfin.kmu.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=366774&cat_id=363499 (дата звернення: 13.04.2019).

2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 16 «Витрати»: затв. наказом М-ва фінансів України від 31.12.1999р. №318 [Електронний ресурс]. – <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0027-00> (дата звернення: 13.04.2019).

3. Маренич Т.Г. Бухгалтерський облік у схемах і таблицях: [навч. посіб.] в 2-х ч., Ч. 2. / Т.Г. Маренич. – Харків: Міськдрук, 2011. – 190 с.

4. Рижикова Н.І. Облік і звітність в оподаткуванні: [навч. посіб.] / Н.І. Рижикова, О.В. Накісько. – Харків: ХНТУСГ, 2018. – 204 с.

КЛАСИФІКАЦІЯ ВИТРАТ ПІДПРИЄМСТВА

Сікетіна Н.Г., Жихоренко М.О., студентки,
Харківський національний технічний університет сільського
господарства імені Петра Василенка*

В основі класифікації витрат лежить принцип: різні витрати – для різних цілей, тобто ціль, з якою здійснюють класифікацію, визначає її методику і склад окремих груп витрат. На думку Н.В. Кожарської, ціль класифікації витрат – виділити із загальної маси ту релевантну частину, на яку можна вплинути в даний момент. Тому її спосіб буде визначатися конкретними завданнями, що стоять перед підприємством [1, с. 43]. Класифікація витрат підприємства подана в табл. 1 дозволяє виявити витрати відповідно до видів діяльності, розрахувати собівартість виготовленої та реалізованої продукції, спростити управління витратами, визначити фінансові результати діяльності тощо, що безумовно ставлять собі за мету всі господарюючі суб'єкти.

*Науковий керівник – Рижикова Н.І., д.е.н., доцент